

REJESTR DOTYCZY:

BIAŁOSTOCKI Tadeusz

s/c i

z d.

* 14 sierpn. 1912

..... w

kraj:

+ 13.3.1991 w Londyn

kraj:

pochowany: spopielony, prochy przy kościele

nr grobu:

Nr rejestracyjny

...../.....

Nota zamieszczona:

w tomie

części

IndeksPułk kawaleriivirtuti Militari

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

Tydzień Polski 16.3.1991 - 2 nekrologi

Dziennik Polski 20 i 22.3.1991 - nekrolog

znak rozpoznawczyUwagi:

KAWALERIA - Br. PANC. - ppłk 1 p.uł. krechowieckich

T.P. 16.3.1991

Ś. + P.

pułkownik TADEUSZ BIAŁOSTOCKI

Najmilszy i Kochany, zmarł w Londynie 13 marca 1991 r. po ciężkich cierpieniach.

Msza św. za Jego duszę zostanie odprawiona w kościele Najświętszej Maryi Panny, we wtorek 19 marca 1991 r. o godz. 14.30, po czym nastąpi spopielenie w Mortlake Crematorium.

O bolesnej stracie zawiadamiają

**CÓRKA Z MĘŻEM I WNUKIEM W LONDYNIE
ORAZ NAJBLIŻSZA RODZINA Z KRAJU**

Zamiast kwiatów prosimy o ofiary na Fundację Sztandarów PZS, 20 Princes Gate, London SW7 1PT. 2198/1/34

Ś. + P.

TADEUSZ BIAŁOSTOCKI

pułkownik kawalerii

dyrektor administracyjny Instytutu Polskiego i Muzeum im. gen. Sikorskiego, członek Bractwa Złotej Szabli, zmarł 13 marca 1991 r. w Londynie.

Złożenie prochów w kolumbarium przy kościele NMP w Windsor Rd., W5, po mszy św. w piątek 22 marca 1991 o godz. 18.

Wybitnego pracownika Instytutu oddanego Mu całym sercem, naszego Przyjaciela żegnamy z wielkim żalem

**INSTYTUT POLSKI I MUZEUM
IM. GEN. SIKORSKIEGO
I BRACTWO ZŁOTEJ SZABLI**

2206/1/43

T.P. 16.3.1991

Ś. + P.

TADEUSZ BIAŁOSTOCKI

pułkownik

Prezes Koła Krechowiaków

Kawaler Krzyża Srebrnego Virtuti Militari, Orderu Polonia Restituta kl. IV i V, odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Monte Cassino oraz wieloma odznaczeniami polskimi i zagranicznymi, zmarł 13 marca 1991 r., przeżywszy 79 lat.

Msza św. za Jego duszę zostanie odprawiona w kościele Najświętszej Maryi Panny, przy Windsor Rd., Ealing W5, we wtorek 19 marca 1991 r. o godz. 14.30, po czym nastąpi spopielenie w Mortlake Crematorium.

Drogiego Prezesa-Kolegę z żalem żegnają

KRECHOWIACY

Dojazd z kościoła zapewniony.

2199/1/33

D.P. 22.3.1991

Ś. + P.

pułkownik TADEUSZ BIAŁOSTOCKI

Oficer 3 Pułku Szwoleżerów

zmarł w Londynie 13 marca 1991 r.

Zawiadamiają z żalem

SZWOLEŻEROWIE MAZOWIECCY

2215/1/52

D.P. 19.3.1991

Złożenie prochów

Ś. + P.

ptk TADEUSZA BIAŁOSTOCKIEGO

w kolumbarium przy kościele NMP, 2 Windsor Rd., W5, w piątek 22 marca 1991 r. o godz. 18.

Zawiadamia

2200/1/39

RODZINA

* SKO - karta ewidencyjna

* Polski Londyn ed.

* Polski Londyn i Polacy w W. Brytanii - organ. kombat.
1 p.uż.krechowieckich

401

149-A.

SEKRETARIAT
KÓŁ ODDZIAŁOWYCH

J. P. Szwed.

1 p. w. Kresch

CZŁONKOWSKA KARTA EWIDENCYJNA

KAW

1) NAZWISKO i IMIE:
BIAŁOSTOCKI

Tadeusz

2) STOPIEŃ WOJSKOWY i STARSZ.
lub DATA AWANSU:

Major - 1.5.1945r.

3) DATA URODZENIA:

14 sierpień
1912

4) RODZAJ BRONI (SŁUŻBY):

Kawaleria

5) OSTATNIE FUNKCJE w P.S.Z. w OKRESIE 1939-1946 ROKU (wymienić 3 ostatnie funkcje i podać oddział w którym były pełnione):

- a. W roku 1939 dowódca plutonu w 3 Pułku Szwolezerów Mazowieckich
- b. Od roku 1941 do 1946 kolejno - dca plutonu, zastępca dcy szwadronu
- c. dowódca szwadronu, p.o. z-ca dowódcy pułku, dowódca szwadronu
w 1 Pułku Ułanów Kreschowieckich

6) SPECJALNOŚCI WOJSKOWE:

bron pancerna

7) OSTATNI STAN ZDROWOTNY:

- a) obecny według oceny własnej dobry
- b) ostatnio posiadana kategoria zdrowia w wojsku A

8) STAN RODZINNY:

a) samotny (tak - nie) nie

c) ilość dzieci w wieku szkolnym do lat 18-tu jedno

b) żonaty tak

d) ilość dzieci w wieku powyżej 18 lat -----

c) miejsce (kraj) zamieszkania rodziny Polska

9) ZAWÓD CYWILNY:

Urzednik Twa.Ubezp.
"Prudential"

10) NABYTA SPECJALNOŚĆ I WYSZKOLENIE PO WOJNIE:

11) OBECNY RODZAJ ZATRUDNIENIA:

Robotnik

12) CZY NALEŻY DO INNEJ ORGANIZACJI O CHARAKTERZE KOMBATANCKIM ALBO SPOŁECZNYM POZA KOŁEM CEDZIAŁCOWYM - (wymienić nazwę tej organizacji):

Stowarzyszenie Polskich Kombatantow Koło Nr.11

13) DOKŁADNY ADRES POCZTOWY:

29, Cottleigh Rd. London N.W.6

14) UWAGI:

Naleze do Koła 3 p.Szwol. i do Koła 1 p.uż.krechowieckich

Belin Polski Londyn

Podzwonne dla Krechowiaka

Jakże niesłuszne jest twierdzenie, że nie ma ludzi niezastąpionych! Któż bowiem zdoła wypełnić bolesną lukę po przedwcześnie zmarłym **pułkowniku Tadeuszu Białostockim**?

Pytanie to zadają sobie nie tylko jego byli towarzysze broni z 1. Pułku Ułanów Krechowieckich, których Zmarły był wieloletnim prezesem i historykiem, ale także wszyscy, związani z londyńskim Instytutem Polskim i Muzeum im. gen. Sikorskiego, którego Pułkownik był przez wiele lat administracyjnym dyrektorem. Na obu tych polach pracował sumiennie, z pełnym poświęceniem i owocnie, zaskarbiając sobie ogólne uznanie, wdzięczność i sympatię.

Nic zatem dziwnego, że 19 marca br., w dniu pogrzebu Tadeusza, polski kościół na Ealingu wypełnił się po brzegi, a kolejni mówcy, tam i w krematorium, mówili o Nim w samych superlatywach i ze łzami w oczach.

Kim był Zmarły, którego miałem zaszczyt poznać jeszcze w 1947 roku, gdy w PKPR, w obozie Duncombe Park w Yorkshire, byłem jego zastępcą, gdy pełnił funkcję oficera zatrudnienia?

Wychowanek Korpusów Kadetów w Chełmnie i Rawiczu, Tadeusz ukończył SPRK w Grudziądzu i do wojny pracował jako urzędnik ubezpieczeniowy w Warszawie. Na front wyszedł jako podporucznik rezerwy, dowódca III. plut. 2. szwadronu 3. Pułku Szwoleżerów Mazowieckich i przeszedł z nim kampanię wrześniową w ramach walk Suwalskiej Brygady Kawalerii. Internowany na Litwie, Tadeusz został uwięziony w 5. Forcie w Kownie, skąd krasnoarmiejcy wywieźli go później do Kozielska i Griazdowca. Po tak zwanej amnestii wstępuje do tworzącej się Armii Polskiej i dostaje przydział do 7. Dyonu Kawalerii, który wkrótce zostaje przemianowany na 1. Pułk Ułanów Krechowieckich i wchodzi w skład APW, a potem Drugiego Korpusu jako pułk pancerny. Z pułkiem tym i jego amarantowo-białymi proporczykami wiąże się ściśle losy porucznika a później rotmistrza, majora i podpułkownika Białostockiego. W kampanii włoskiej dowodzi szwadronem i za dzielność otrzymuje Srebrny Krzyż orderu wojennego Virtuti Militari i inne odznaczenia.

Po demobilizacji w Anglii, pracuje w rozmaitych zawodach, ale utrzymuje nadal łączność z byłymi towarzyszami broni wchodząc w skład kolejnych zarządów Koła Krechowiaków i zostając z czasem

jego prezesem. Równocześnie wiąże się z Instytutem Polskim, gdzie — prócz pełnienia niewdzięcznych obowiązków administracyjnych, sprawuje pieczę nad salą kawalerii i wydaje „Krechowiaka”. Znany ze swej pracowitości, grzeczności i oddania, Zmarły był dla wszystkich wzorem cnót żołnierskich i niezachwianej postawy niepodległościowej.

Do grobu nie odprowadzał Go szwadron honorowy ze sztandarem, ani nie oddano Mu honorowej salwy, ale trumnę Pułkownika okrywał krechowiecki proporzec dowódcy pułku, a u jej stóp widniała poduszka z licznymi odznaczeniami, z Virtuti Militari na czele. Co jednak najważniejsze — żegnano Go ze szczerym żalem i uczuciem wielkiej, bolesnej pustki. Pułkowniku-Krechowiaku, cześć Twej świetlanej pamięci!

T.K.K.